

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
УЧИТЕЉСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ
Краљице Наталије 43
11000 Београд

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ УЧИТЕЉСКОГ ФАКУЛТЕТА

Изборно веће Учитељског факултета Универзитета у Београду, на редовној седници одржаној 11.04.2013. године, а на основу Закона о високом образовању и Статута Учитељског факултета и предлога Катедре за дидактику, именовало је Комисију за избор једног наставника у сва звања за ужу научну област Дидактика у саставу:

1. проф. др Вељко Банђур, редовни професор Учитељског факултета Универзитета у Београду, председник комисије;
2. проф. др Грозданка Гојков, редовни професор Учитељског факултета Универзитета у Београду;
3. проф. др Крстивоје Шпијуновић, редовни професор Учитељског факултета у Ужицу Универзитета у Крагујевцу.

На основу прегледа и анализе приложене документације Комисија подноси Изборном већу Учитељског факултета Универзитета у Београду следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс, објављен у Службеном гласнику бр. 46, дана 24.05.2013. године, у предвиђеном временском року и са уредном документацијом пријавио се један кандидат: доц. др Александар Стојановић. Он је до сада био наставник Учитељског факултета Универзитета у Београду у звању доцента на предметима: 1) Дидактика, 2) Дидактика са методиком васпитно-образовног рада, 3) Методика васпитно-образовног рада и 4) Методологија педагошких истраживања.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Александар Стојановић рођен је 01.01.1970. године у Вршцу. Након дипломирања на Филозофском факултету у Београду (Одсек за педагогију) 1996. године, запослио се на Вишој школи за образовање васпитача у Вршцу, где најпре ради на практикуму Примена аудио-визуелних средстава у васпитно-образовном раду, а затим добија звања за предмете Предшколска

педагогија, Породична педагогија, Методика развоја почетних математичких појмова и Предшколска дидактика.

Фебруара 2003. године одбранио је магистарску тезу: Карактеристике методе уверавања у моралном васпитању данас, на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, пред комисијом у саставу: проф. др Радован Грандић (ментор), проф. др Грозданка Гојков и проф. др Јован Ђорђевић, и стекао научни степен магистра педагошких наука.

Фебруара 2008. године одбранио је докторску тезу: Различити приступи у проучавању моралног васпитања у нас, на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, пред комисијом у саставу: проф. др Радован Грандић (ментор), проф. др Софија Врцељ, проф. др Грозданка Гојков, проф. др Ненад Сузић и проф. др Оливера Кнежевић-Флорић, и стекао научни степен доктора педагошких наука.

На Учитељском факултету у Београду 2004. године добија звање асистента и 2008. године звање доцента за предмет Дидактика. Тренутно ради на предметима Дидактика, Дидактика са методиком васпитно-образовног рада и Методологија педагошких истраживања.

Учествовао је на великом броју међународних и националних научних скупова, на којима је поднео саопштења, од којих је већина објављена у целини у зборницима радова са тих научних скупова, а нека у виду резимеа.

Написао је монографије *Метода уверавања у моралном васпитању*, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2003, и *Методолошки приступи моралном васпитању*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача, Вршац, 2008, као и већи број публикација у коауторству, научних и стручних радова (наведених у библиографији). Његове монографије и научни радови цитирани су и коришћени у научним студијама и текстовима других аутора.

Од априла 2009. године члан је Савета за образовање АП Војводине.

Рецензент је научног часописа *CEPS Journal*, Faculty of Education, University of Ljubljana, Slovenia.

У периоду 2011-2014. година ангажован на научном пројекту „Педагошки плурализам као основа стратегије образовања“, бр. 179036, чију реализацију финансира Министарство науке и технолошког развоја Републике Србије.

Године 2012. био је ангажован у оквиру Покрајинског пројекта »Моја прва књига«.

Сарадник је Завода за унапређивање образовања и васпитања – Центра за развој програма и уџбеника (на пословима рецензирања публикација).

2. МИШЉЕЊЕ О ДОСАДАШЊЕМ НАУЧНОМ И СТРУЧНОМ РАДУ КАНДИДАТА

Др Александар Стојановић испуњава све услове прописане законом, испуњавајући ближе критеријуме за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, који се примењују на конкурсе за избор у звање наставника објављене од 1. јула 2012. године (Одлука Сената Универзитета од 14.12.2011, Гласник Универзитета у Београду, број 165, 23. децембар 2011. године). Од избора у звање доцента (2008), др А. Стојановић је објавио шест научних монографија (самостално и у коауторству), један рад у тематском зборнику водећег међународног значаја, три рада у тематским зборницима међународног значаја, један рад у истакнутом међународном часопису, два рада у међународном часопису, одржао два предавања по позиву на међународним скуповима која су штампана у целини, девет саопштења са међународних скупова штампано је у целини, два саопштења са међународних скупова штампано у изводу, објавио је три рада у тематским зборницима националног значаја, пет радова у часописима националног значаја, један рад у научном часопису, а био је и ментор у изради девет дипломских (мастер) радова.

Такође, А. Стојановић учествује у научном пројекту „Педагошки плурализам као основа стратегије образовања“, бр. 179036 (2011-2014), чију реализацију финансира Министарство науке и технолошког развоја Републике Србије. Рецензирао је и уредио већи број научних и стручних публикација.

У тексту који следи приказани су појединачни радови др Александра Стојановића, његова учешћа на међународним научним скуповима и конференцијама, менторства у изради завршних дипломских (мастер) радове, чланство у комисијама, као и мишљење о његовом досадашњем научном, стручном и педагошком раду.

3. ОБЈАВЉЕНИ НАУЧНИ И СТРУЧНИ РАДОВИ ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2008. ГОДИНЕ

3.1. ОБЈАВЉЕНИ УЏБЕНИЦИ, ПРИРУЧНИЦИ И МОНОГРАФСKE СТУДИЈЕ

1. Александар Стојановић, *Метода уверавања у моралном васпитању*, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2003. (монографска студија); ISBN 86-7372-026-5 UDK 37.034 COBISS-ID 183182855 M14
2. А. Стојановић, Г. Гојков, А. Гојков-Рајић и Н. Стурза-Милић: *Рана идентификација даровитих*, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2002. (коауторство) ISBN 86-7372-020-6 UDK 159.928-057.874 (082) M42

3. А. Стојановић, Г. Гојков, А. Божин, М. Дејић, Д. Јосифовић, Ј. Лелеа, И. Магда, А. Негру, В. Пасер и Н. Стурза-Милић: *Даровити и шта са њима*, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2002. (коауторство) ISBN 86-7372-020-6 UDK 159.928-053.4(035) M45
4. А. Стојановић, Г. Гојков, А. Божин, М. Дејић, Д. Јосифовић, Ј. Лелеа, И. Магда, А. Негру, В. Пасер и Н. Стурза-Милић: *Даровити и шта са њима (2. измењено и допуњено издање)*, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2003. (коауторство) ISBN 86-7372-033-8 COBISS.SR-ID 189812487 M45
5. А. Стојановић, Г. Гојков, В. Пасер, Р. Грандић, Ј. Милутиновић, А. Негру: *Циљеви – компетенције учитеља и васпитача*, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2006. (коауторство) ISBN 86-7372-057-5 COBISS.SR-ID 209979399 M45
6. А. Стојановић, Г. Гојков, А. Божин, Ј. Лелеа, Д. Јосифовић, И. Магда, А. Негру, В. Пасер и Н. Стурза-Милић: *Даровита деца и релевантни одрасли у региону Јужног Баната и Тимиша*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача, Вршац, 2007. (коауторство) ISBN 978-86-7372-078-4 COBISS.SR-ID 226462215 M45

3.2. СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА

(часописи националног и међународног значаја)

1. Сарадња школе и породице ученика који понављају разред, Педагошка стварност, бр. 9-10, Нови Сад, 1996. M52
2. Унутрашњи подстицаји даровите деце за учење, Зборник 2, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 1996. 159.928-053.4/5(082) ID=5252836 M33
3. Сила и појединац, Просветни преглед, Београд, 02. 04. 1997.
4. Развијајућа настава и развој методике наставног рада, Наша школа, бр. 3-4, Бањалука, 1997. стр.349-354 YU ISSN 0547-308 M52
5. Неуспех ученика у школи и карактеристике породица из којих они потичу, Педагошка стварност, бр. 1-2, Нови Сад, 1997. M52
6. Подстицање развоја дечје креативности, Зборник 3, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 1997. стр.245-248; ISBN 86-7372-002-8 M33
7. Допринос дидактици, Просветни преглед, Београд, 18. 02. 1998.
8. Образовање и припрема наставног кадра као (ин)директна друштвена подршка дечјем стваралаштву и креативности, Зборник 4, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 1998. стр.317-324; YU ISBN 86-7372-006-0 M33
9. Пут од десет корака, Просветни преглед, Београд, 20. 05. 1998.
10. Методика – теоријска и(ли) практична педагошка дисциплина, Зборник Учитељског факултета, Јагодина, 1998. стр. 59-64; ISBN 70439436 M33

11. Прелиминарни извештај о истраживању по пројекту »Project for an early identification of gifted pupils«, Зборник 5, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 1999. стр.258-297; ISBN 86-7372-009-5 М33
12. Манифестовање и идентификација даровитости на раном узрасту (коауторство), Зборник апстракта 7. Европске конференције о даровитима (ЕСНА), Дебрецин, Мађарска, 2000. М34
13. Прва библиографија радова о даровитим код нас (Александра Гојков: Даровити (библиографија) – приказ, Методичка пракса, бр. 3-4, Београд, 2000. М52
14. Манифестовање и идентификација даровитости на раном узрасту (коауторство), Настава и васпитање, бр. 5, Београд, 2000. М52
15. Концепције моралног васпитања из угла потреба за иновирањем метода моралног васпитања, Педагошка стварност, бр. 3-4, Нови Сад, 2001. М52
16. »Активизирајуће« методе у служби развоја моралног понашања, Педагошка стварност, бр. 5-6, Нови Сад, 2001. М52
17. Даровити студенти и компоненте моралности, Зборник 8, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2002. стр.343-350 ISBN 86-7372-029-X COBISS.SR-ID 186875655 М33
18. Даровити ученици и савремени педагошки трендови, Зборник 9, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2003. стр.207-218 ISSN 1820-1911 COBISS.SR-ID 172623367 М33
19. Неке претпоставке успешније наставе, Зборник радова са међународног научног скупа »Школа без слабих ученика«, Пула (Хрватска), 2004. стр.452-456 ISBN 953-96140-9-0 М33
20. Медији масовних комуникација и медијско васпитање, Зборник радова са међународне научно-стручне конференције »Информатика, образовна технологија и нови медији у образовању«, Учитељски факултет, Сомбор, 2005. стр.168-172 ISBN 86-83097-32-2 COBISS.SR-ID 202105863 М33
21. Различити истраживачки приступи моралном васпитању, Зборник радова са научног скупа: Савремене концепције, схватања и иновативни поступци у васпитно-образовном и наставном раду и могућности примене у савременој школи, Нови Сад, 2005. стр.203-219 ISBN 86-84367-17-0 COBISS.SR-ID 208288263 М33
22. Савремени педагошки приступи у интеракцији са даровитима, Зборник 12, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2006. стр.233-240 ISBN 86-7372-066-4 COBISS.SR-ID 218652167 М33
23. Развијање комуникационих способности у настави из угла комуникативне педагогије и савремене комуникацијске парадигме, Зборник радова са међународне научне конференције "Развијање комуникационих компетенција наставника и ученика", Педагошки факултет у Јагодини, 2006. стр.101-109 ISBN 978-86-7604-035-3 COBISS.SR-ID 140047628 М33

24. Специфичност сарадње наставника и родитеља даровитих ученика, Иновације у настави, бр. 2, Београд, 2007. стр.97-106 ISSN 0352-2334 COBISS.SR-ID 4289026 M52
25. Компетенције наставника у светлу промена у савременом образовању, Иновације у настави, бр. 1, Београд, 2008. стр.61-69 ISSN 0352-2334 COBISS.SR-ID 4289026 M52

3.3. УЧЕШЋЕ НА ПРОЈЕКТИМА (међународног и националног значаја)

1. „Project for an early identification of gifted pupils“, аутори из истраживачког центра „Huerta del Rey“, Шпанија, 1999.
2. „Даровито дете и родитељи, наставници и други одрасли“, аутор академик Босиљка Ђорђевић, Учитељски факултет, Београд, Виша школа за образовање васпитача, Вршац, Универзитет »Тибискус«, Темишвар, Румунија, 2005/06.
3. «Циљеви – компетенције учитеља и васпитача», Виша школа за образовање васпитача, Вршац, 2006.
4. Пројекат прекограничне сарадње између Србије и Румуније под називом *Gifted Children and Relevant Adults in the Region of South Banat and Timish, Darovita deca i relevantni odrasli u regionu Južni Banat i Timiș*, pod pokroviteljstvom EAR (Европска агенција за реконструкцију и Министарство финансија); Вршац, 2006-2008.
5. "Оцењивање у школи (са посебним освртом на описно оцењивање)"; аутор пројекта академик Г. Гојков, Вршац, 2007.

4. РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ НАКОН ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА 2008. ГОДИНЕ

4.1. НАУЧНЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ

4.1.1 Монографске студије

1. А. Стојановић, *Методолошки приступи моралном васпитању*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача, Вршац, 2008. (монографска студија) ISBN 9787372-086-9 COBISS.SR-ID 230542087 M42
2. А. Стојановић, Г. Гојков, В. Пасер, Р. Грандић, Ј. Милутиновић, А. Негру, Ц. Пеклај, М. Пуклек-Левпушчек: *Компетенције учитеља и васпитача*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача "Михаило

- Палов", Вршац, 2008. ISBN 978-86-7372-102-6 COBISS.SR-ID 236492039 (поглавље у књизи - коауторство). M45
3. А. Стојановић, Г. Гојков, Р. Грандић, М. Стипић, М. Царић, М. Узелац, Ј. Максимовић А. Негру: *Критичке теорије у педагогији*, Савез педагошких друштава Војводине, Нови Сад, 2010. (поглавље у књизи - коауторство). ISBN 978-86-84367-54-1 COBISS.SR-ID 259246087 str. 119-147 M45
 4. А. Стојановић - Г. Гојков, *Партиципативна епистемологија у дидактици*, Универзитет Аурел Влаику, Арад, Романиа, Висока школа струковних студија за образовање васпитача "Михаило Палов", Вршац, 2011. (монографија - коауторство) ISBN 978-973-752-610-6 ISBN 978-86-7372-135-4 COBISS.SR-ID 268316167 M12
 5. А. Стојановић - М. Видаковић, *Социолошки и дидактички акценти система вредности младих*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача "Михаило Палов", Вршац, 2012. (монографија - коауторство) ISBN 978-86-7372-156-9 COBISS.SR-ID 273446407 M42
 6. А. Стојановић - Г. Гојков, *Функција знања и моралност*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача "Михаило Палов", Вршац, 2012. (монографија - коауторство) ISBN 978-86-7372-166-8 COBISS.SR-ID 275682823 M42

4.1.2. Рад у тематском зборнику водећег међународног значаја

1. Стојановић, А., Г. Гојков, С. Бабић-Кекез, Когнитивни и стилови учења и метода дискурса у високошколској настави, *Cognitive style and a method of discourse in higher education teaching*, објављено у зборнику резимеа са 3 World Conference on Learning, Teaching & Educational Leadership, Maison N,-D.du Chat D Oiseau Brussels, Belgium www.wc-lta.org (виђено 22.okt.2012.); у штампи цео текст - потврда је у прилогу; key words: discourse method, cognitive style, 2012. M13

4.1.3. Рад у тематском зборнику међународног значаја

2. Стојановић, А. – Г. Гојков (2011), *Креативне карактеристике когнитивног стила и метакогниција даровитих*, Зборник 16 ВШВ «Даровити у процесу глобализације», Универзитет «Аурел Влајку», Арад, Румунија и Висока школа струковних студија за образовање васпитача "Михаило Палов", Вршац. M14
3. Stojanović, A. – A. Mandić, Integrative approach to the methodology of the initial development of mathematical concepts (Интегративни приступ методици развоја почетних математичких појмова), Зборник радова са: International Scientific Conference «Transnational Sustainable Methods for Quality Increase in Higher Education», Timisoara - Romania, 26th October

2011; p.47-57. UDC 371.1 (082); ISBN 978-606-569-306-7; ISBN 978-86-7372-139-2; COBISS.SR – ID 267020295. M14

4. Стојановић, А., Улога школе у неговању различитости култура и моралних вредности у време постмодерне, *Педагогија и култура: Теоријско-методолошка одређења педагогијске знаности*, У: Зборнику радова Другог конгреса педагога Хрватске; уредници: Невен Хрватић и Анита Клапан. <http://www.pedagogija.hr/wp-content/uploads/2012/09/knjiga>, рес.- Bevanda, M., Oljača, M., Jurić, V.i Rosić, V.; - ISBN 978-953-99167-4-7. M14

4.1.4. Рад у истакнутом међународном часопису

5. Stojanović, A. – G. Gojkov (2010), Critical attitude of the gifted and pro-social judgement (Kritičnost darovitih i prosocijalno rasuđivanje), *Didactica Slovenica*, letnik 25, 5, Pedagoška obzorja d.o.o, Novo mesto, Pedagoška fakulteta Ljubljana, Visokoškolsko središče Novo mesto, Slovenija, str. 3-14; ISSN 0353-1392; UDK 17.022.1-056.45 M22

4.1.5. Рад у међународном часопису

6. Стојановић, А., Утицај мултикултуралног васпитања на вредносне оријентације ученика, *Педагогијска истраживања*, 5 (2), Загреб, 2008; стр.209-217 ISSN 1334-7888 UDK 37 M23
7. Stojanović, A., Giftedness Research-Between Nomothetic and Idiographic (Proučavanje darovitosti – između nomotetskog i idiografskog), koautorstvo sa Gojkov, G. i Prtljaga, J., 12th ECHA Conference PERSPECTIVES ON THE EVALUATION OF GIFTEDNESS: FROM BINET TO TODAY, Paris, 7 – 9. 07. 2010, Institut of Psychologie, Paris Descartes University. www.echa2010.eu pag. 16-24. M23

4.1.6. Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини

8. Stojanović, A., Purpose in value structure of the gifted as critical ability and inner moral guide (Svrha u strukturi vrednosti darovitih kao kritička sposobnost i interni moralni vodič), *Zbornik radova sa II Međunarodne znanstvene konferencije: »Socijalne in čuvstvene potrebe nadarjenih in talentiranih«* u organizaciji Međunarodnog izobraževalnog centra i Veleposlaništva Kraljevine Nizozemske. Bled, Slovenija, 2010, pag. 40-56. M31
9. Стојановић, А., Морално васпитање даровитих – потребе, проблеми, дилеме, могућности, 17. Округли сто „Даровитост и моралност“ у организацији Високе школе струковних студија за образовање

васпитача „Михаило Палов“, Вршац, 2012 ISBN 978-86-7372-148-4,
COBISS.SR-ID 270699527 p.70-88 M31

4.1.7. Саопштење са међународног скупа штампано у целини

10. Стојановић, А., Аспирације родитеља као фактор подстицања даровитих ученика, Зборник 14, Висока школа струковних студија за образовање васпитача »Михаило Палов«, Вршац, 2008; стр.562-569 ISBN 978-86-7372-103-3 COBISS.SR-ID 236495367 M33
11. Стојановић, А., Могућности ефикаснијег учења у савременој школи, Зборник радова са десетог међународног знанственог скупа »Дани Мате Демарина«, Пула/Медулин, 2009; стр.15-24 ISBN 978-953-7498-23-8 M33
12. Стојановић, А., Методолошки концепти у проучавању моралног васпитања даровитих ученика, (коауторство др Анте Колак), Зборник радова са прве интернационалне конференције "Gifted and talented creators of progress", Педагошки факултет, Битола, 2009; стр.345-353 COBISS.MK-ID 18467649 M33
13. Стојановић, А., Вредновање у основношколском образовању – од традиције до иновација, у Зборнику »Иновације у основношколском образовању – вредновање«, Учитељски факултет, Београд, 2009; стр. 240-244 ISBN 978-86-7849-136-8 COBISS.SR-ID 172337676 M33
14. Стојановић, А., Промене у стручном оспособљавању наставника као допринос »друштву знања«, (коауторство), у Зборнику са 7. међународне научно-стручне конференције »На путу ка добу знања«, Сплит, 23-26.09.2009, Факултет за менаџмент, Нови Сад, 2009. M33
15. National identity and the encounter of cultures from the angle of the gifted (Национални идентитет и сусрети култура из угла даровитих) (коауторство са Г.Гојков), Зборник радова – књига 1 са Петог међународног интердисциплинарног симпозијума »Сусрет култура«, п.173-183. UDK 323.1.316.7, Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, Нови Сад, 2010. CIP 316.7(082) COBISS.SR-ID 253588743. M33
16. Stojanović, A., Methodological controversies and teaching process, Educatia plus, »Aurel Vlaicu« University Arad, Journal Plus Education, ISSN: 1842-077X, E-ISSN (online) 2068 – 1151, Vol VI (2010), No. 2, pp. 115-123. M33
17. Stojanović, A., Professional Teacher Development in Serbia – From Needs To Possibilities (Stručni razvoj nastavnika u Srbiji – od potreba do mogućnosti) (koautorstvo J. Lelea, E. Činč), Zbornik radova sa internacionalne konferencije »Real & Virtual in learner's development«, Kluž-Napoka, 2010. ISBN 978-973-53-0267-2, pag. 444-450. M33
18. Stojanović, A., Metodološka uslovljenost savremene metodike nastavnog rada, Zbornik radova sa IV internacionalne naučne konferencije, Učiteljski

fakultet na mađarskom jeziku Univerziteta u Novom Sadu, Subotica, 2010.
M33

4.1.8. Саопштење са међународног скупа штампано у изводу

1. Стојановић, А., Оспособљавање будућих учитеља за савремену наставу, Зборник резимеа са међународног научног скупа «Оспособљавање наставника за нове улоге» у организацији Српске академије образовања, Београд, 09.12.2010. ISBN 978-86-907495-6-0; COBISS.SR-ID 258622215 M34
2. Стојановић, А., Утицај образовних стандарда на квалитет наставе и компетенције даровитих ученика Зборник резимеа са међународног научног скупа „Даровити и квалитет образовања“, Вршац, 29.06.2013. ISBN 978-86-7372-175-0 COBISS.SR-ID 279199239 M34

4.1.9. Рад у тематском зборнику националног значаја

19. Стојановић, А., Г. Гојков, Б. Ђорђевић, Систем вредности потенцијалне друштвене елите (коауторство), Зборник 15, Висока школа струковних студија за образовање васпитача »Михаило Палов«, Вршац, 2009; стр.144-165 ISBN 978-86-7372-114-9 COBISS.SR-ID 245821703 M45
20. Стојановић, А., Рефлексија савремених педагошких тенденција у нашем васпитном контексту, у Зборнику радова «Плурализам у образовању – домети и ограничења» Филозофског факултета у Новом Саду, 2011; стр. 95-116. UDK 37.04; ISBN 978-86-6065-090-2; COBISS.SR-ID 268515591 M45
21. Стојановић, А., Плурализам дидактичких приступа као резултат методолошких оријентација, у Зборнику радова «Педагошки плурализам и филозофија образовања» Филозофског факултета у Новом Саду, 2012; стр. 129-153. UDK 37:303.022.026; ISBN 978-86-6065-131-1; COBISS.SR-ID 27 M45

4.1.10. Рад у часопису националног значаја

22. Стојановић, А., Алтернативни методолошки приступи и поступци у моралном васпитању, Педагошка стварност, бр. 3-4, Нови Сад, 2008; стр.200-218 ISSN 0553-4569 M52
23. Стојановић, А., Саморефлексивност васпитача као детерминанта методичких иновација у предшколском васпитању, Иновације у настави, бр. 3/2011, Учитељски факултет, Београд, 2011, стр. 114-121. ISSN 0352.2334 COBISS.SR.ID 4289026 M52

24. Стојановић, А., Ефекти савремених дидактичких тежњи у промењеном друштвеном и школском контексту, Педагошка стварност, бр. 5-6, Нови Сад, 2011, стр.485-498. ISSN 0553-4569; COBISS.SR-ID 3883522 M52
25. Стојановић, А., Развојни курикулум школе – претпоставка квалитетнијег базичног васпитања и образовања, Иновације у настави, бр. 3/2012, Учитељски факултет, Београд, 2012. стр. 56-63. ISSN 0352.2334 COBISS.SR-ID 4289026 M52
26. Стојановић, А., Савремени уџбеник природе и друштва у функцији развоја способности креативног мишљења (коауторство), Педагошка стварност, бр. 3, Нови Сад, 2012; стр.435-446 ISSN 0553-4569 COBISS.SR-ID 3883522 M52

4.1.11. Рад у научном часопису

27. Стојановић, А. (2011), *Карактеристике комуникације у школском и породичном васпитању*, Истраживања у педагогији, Српска академија образовања и Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, Вршац, год. 1, бр. 1 (2011), стр. 142-164 M53

4.2. СТРУЧНЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ

4.2.1. Практикуми

1. А. Стојановић - Г. Гојков, *Дидактика – задаци за вежбу и самовредновање*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача “Михаило Палов”, Вршац, 2010. (коауторство). ISBN 978-86-7372-102-6 COBISS.SR-ID
2. А. Стојановић, Д. Богавац, З. Ковачевић: *Методика васпитно-образовног рада (практикум за васпитаче)*, Учитељски факултет, Београд, 2011.
3. А. Стојановић, *Предшколска педагогија – задаци за вежбу и самовредновање*, Висока школа струковних студија за образовање васпитача “Михаило Палов”, Вршац, 2012.

4.3. РАД НА ПРОЈЕКТИМА

1. „Моралне вредности младих“, аутор пројекта академик Босиљка Ђорђевић, Вршац, 2008-2009.
2. „Педагошки плурализам као основа стратегије образовања“, бр. 179036 (2011-2014), чију реализацију финансира Министарство науке и технолошког развоја Републике Србије.

3. Покрајински пројекат „Моја прва књига“ (подршка младом таленту у стваралачком раду), 2012; реализацију финансирао Покрајински секретаријат за спорт и омладину Војводине – фонд за таленте.
4. „Улога педагошке праксе у професионализацији позива васпитача“, руководилац пројекта доц. др Александар Стојановић, Вршац, 2012-2013.
5. „Од потенцијала до постигнућа“, руководилац пројекта доц. др Јелена Пртљага, Вршац, 2012-2013.

4.4. РЕЦЕНЗИЈЕ

1. „Методолошки проблеми истраживања даровитости“ проф. др Грозданке Гојков, Вршац, 2008.
2. „Дидактика и метакогниција“ проф. др Грозданке Гојков, Вршац, 2009.
3. «Метатеоријски приступи у педагогији» (Метатеоретицал апроацх ин педагогу) Г. Гојков, Р. Грандић, М. Узелац, М. Кундачина, А. Негру, В. Банђур, Нови Сад, 2009.
4. „Докимологија“ (пето, допуњено издање) проф. др Грозданке Гојков, Вршац, 2012.
5. Tekstovi za CEPS Journal, Faculty of Education, University of Ljubljana, Slovenia. (2011-2012)
6. Уџбеници и радне свеске за ученике нижих разреда основне школе (као сарадник Завода за унапређивање образовања и васпитања – Центра за развој програма и уџбеника), новембар 2012.

4.5. УРЕЂИВАЊЕ КЊИГА

1. **Даровити и друштвена елита, Зборник 15** Високе школе струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, Вршац, 2009.
2. Lelea, Jon: **Manualul școlar în funcția păstrării identității culturale și naționale: strategii didactice în manualele Cultura muzicală pentru clasele a I – IV-a în limba română.** Vrșac: Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača „Mihailo Palov“, 2009.
3. **Даровити у процесу глобализације, Зборник 16** Високе школе струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, Вршац, 2010.
4. Рајовић, Ранко: **Методички приручник за васпитаче – НТЦ систем учења.** Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, 2010.
5. Савићевић, Душан: **Увод у методологију андрагогије,** Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, 2011.

6. **Даровитост и моралност, Зборник 17** Високе школе струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, Вршац, 2011.
7. Тешић, Владета: **Карловачка гимназија 1918-1941**, Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, 2011.
8. Савићевић, Душан: **Општа андрагогија**, Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, 2011.
9. Поткоњак, Никола: **Педагошка знања сваком човеку нужна**, Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, 2012.
10. **Методолошки проблеми истраживања даровитости, Зборник 18** Високе школе струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, Вршац, 2012.

4.6. ПЛЕНАРНО ПРЕДАВАЊЕ

- **Purpose in value structure of the gifted as critical ability and inner moral guide** (Svrha u strukturi vrednosti darovitih u Srbiji kao kritička sposobnost i interni moralni vodič), Stojanović, A. Gojkov, G. - II Međunarodna znanstvena konferenca: »Socijalne in čuvstvene potrebe nadarjenih in talentiranih« u organizaciji Međunarodni izobraževalni center i Veleposlaništvo Kraljevine Nizozemske. Bled, Slovenija, 26-27. XI 2010.
- **Морално васпитање даровитих – потребе, проблеми, дилеме, могућности**, 17. Округли сто „Даровитост и моралност“ у организацији Високе школе струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, Вршац, 2011.

5. УЧЕШЋЕ НА МЕЂУНАРОДНИМ НАУЧНИМ СКУПОВИМА И КОНФЕРЕНЦИЈАМА (2008-2013.)

Др Александар Стојановић	Поднето саопштење	Назив стручног скупа
	Аспирације родитеља као фактор подстицања даровитих ученика	14. Међународни Округли сто »Породица као фактор подстицања даровитости«, Висока школа струковних студија за образовање васпитача, Вршац, 10. јул 2008.
	Домети методологије квалитативних истраживања у подручју моралног	11. међународни научни скуп Педагошка истраживања и школска пракса "Квалитативна истраживања у васпитању и образовању", Институт за педагошка

	васпитања	истраживања, Београд, 06-07. март 2008.
	Утицај мултикултуралног васпитања на вредносне оријентације ученика	6. сусрет педагога Хрватске "Интеркултурална педагогија и образовне комуникације", Хрватско педагогијско друштво, Дубровник, Хрватска, 08-11. 04. 2008.
	Национални идентитети и сусрети култура из угла даровитих	Симпозијум „Сусрет култура“, Филозофски факултет у Новом Саду, 01. децембар 2009.
	Giftedness Research-Between Nomothetic and Idiographic	12th ECHA Conference, Paris, 2010, 7,8,9 juli PERSPECTIVES ON THE EVALUATION OF GIFTEDNESS: FROM BINET TO TODAY, Institut of Psychologie, Paris Descartes University. www.echa2010.eu
	Методолошка условљеност савремене методике наставног рада	IV International Scientific Conference, septembar 23-25.2009., Subotica. Univerzitet u Novom Sadu
	Вредновање у основношколском образовању – од традиције до иновација	Научна конференција »Вредновање у основношколском образовању«, Учитељски факултет, Београд, 2009.
	Методолошки концепти у проучавању моралног васпитања даровитих ученика	Internacionalna konferencija "Gifted and talented creators of progress", Pedagoški fakultet, Bitola, 2009.
	Креативне карактеристике когнитивног стила и метакогниција даровитих	Међународни 16. Округли сто „Даровити у процесу глобализације“, Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“, Вршац, 2. јул, 2010.
	Саморефлексивност васпитача као детерминанта методичких иновација у предшколском васпитању	Научна конференција »Методичке иновације у основношколском и предшколском образовању и васпитању«, Учитељски факултет, Београд, 08.12.2010.
	Оспособљавање будућих учитеља	Међународни научни скуп у организацији Српске академије

	за савремену наставу	образовања «Оспособљавање наставника за нове улоге» Београд, 09. 12. 2010.
	Svrha u strukturi vrednosti darovitih u Srbiji kao kritička sposobnost i interni moralni vodič	II međunarodna znanstvena konferencija: »Socijalne in čuvstvene potrebe nadarjenih in talentiranih« u organizaciji Međunarodnog izobraževalnog centra i Veleposlaništva Kraljevine Nizozemske, Bled, Slovenija, 2010
	Развојни курикулум школе – претпоставка квалитетнијег базичног васпитања и образовања	Научни скуп „Концепције и стратегије обезбеђивања квалитета базичног образовања и васпитања“ организован фебруара 2012. на Учитељском факултету у Београду
	Integrativni pristup metodici razvoja početnih matematičkih pojmova	International Scientific Conference „Transnational Sustainable Methods for Quality Increase in Higher Education“, Visoka Škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača „Mihailo Palov“, Vršac and Ioan Slavici Foundation for Culture and Education Press, Timisoara 26th October 2011.
	Методолошка ограничења у проучавању моралности даровитих	18. Округли сто „Методолошки проблеми истраживања даровитости“, Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“ и Universitatea de Vest „Aurel Vlaicu“, Vršac i Arad, 29. juna 2012.
	Моралност наставника у функцији развијања система вредности ученика	International scientific conference 13th Mate Demarin Days „Education for Development“, Pula, Hrvatska, 11-12.04.2013.

6. МЕНТОРСТВА

Др Александар Стојановић био је ментор у изради девет дипломских (мастер) радова:

1. Наташа Рахман, „Методички поступци васпитача у служби подстицања развојних потенцијала предшколске деце“, Учитељски факултет, Београд, 2012.
2. Кристина Марјановић, „Методе васпитно-образовног рада као подстицај социјалног и индивидуалног развоја деце у вртићу“, Учитељски факултет, Београд, 2012.

3. Бојана Станковић, „Оспособљеност васпитача за планирање и програмирање“, Учитељски факултет, Београд, 2012.
4. Ивана Јоксимовић, „Педагошке компетенције васпитача и индивидуализација методичких поступака“, Учитељски факултет, Београд, 2012.
5. Тамара Радивојевић, „Саморефлексивност васпитача као детерминанта методичких иновација у предшколском васпитању“, Учитељски факултет, Београд, 2012.
6. Алда Ризвани, „Домети и ограничења савремених педагошких тенденција у методици васпитно-образовног рада са предшколском децом“, Учитељски факултет, Београд, 2012.
7. Снежана Новаковић, „Дидактичко-методичке стратегије васпитно-образовног рада са предшколском децом“, Учитељски факултет, Београд, 2013.
8. Ана Васић, „Поступци васпитача у служби развоја дечје самосталности“, Учитељски факултет, Београд, 2013.
9. Бојана Барјактаревић, „Припремање деце за полазак у школу – методички аспект“, Учитељски факултет, Београд, 2013.

7. ЧЛАНСТВО У КОМИСИЈАМА

Др Александар Стојановић био је члан комисије за одбрану мастер радова:

1. Марија Ракоњац, „Компетентност наставника у раду са даровитом децом у основној школи“, Филозофски факултет, Ниш, 2013.
2. Тамара Ђорђевић, „Креативност као професионална компетенција високошколских наставника“, Филозофски факултет, Ниш, 2013.

Др Александар Стојановић био је члан комисије за одобрење теме за израду докторског рада: Милена Стипић, „Значај моралних и лидерских својстава за остварење даровитости“, Филозофски факултет, Нови Сад, 2013.

8. НАУЧНО-СТРУЧНИ РАД ДР АЛЕКСАНДРА СТОЈАНОВИЋА У ПЕРИОДУ ПОСЛЕ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА (2008 – 2013)

У периоду од 2008. године до данас др Александар Стојановић је учествовао на шеснаест (16) међународних научних скупова и конференција. Теме његових излагања обухватају бројне области у оквиру дидактичке проблематике: методiku наставног рада; развијајућу настава; образовање наставног кадра; сарадњу школе и породице; креативност, даровитост и подстицање учења у школским условима; методе моралног васпитања у школским условима; истраживачке приступе моралном

васпитању; стилове учења, примереност дидактичких инструкција когнитивном стилу ученика; стратегије вредновања наставног процеса; методу дискурса у високошколској настави, карактеристике комуникације у школском васпитању; систем вредности и просоцијално расуђивање ученика; развијање комуникационих способности ученика у настави; компетенције наставника у светлу промена у савременом образовању; развојни курикулум школе; функције уџбеника у развоју креативног мишљења ученика и др.

У периоду после избора у звање доцента (2008-2013), др Александар Стојановић објавио је више научних радова који потврђују континуитет научно-истраживачких резултата из области кандидатове стручне и научне области. Пишући о овој тематици, успешно повезује васпитну и образовну компоненту у настави и програме васпитно-образовног процеса. Прати савремена кретања у педагошким наукама, пре свега у дидактици, и рационално их користи у својим радовима како би из више углова осветлио и утемељио она питања која су у жижи његових интересовања. Кратко ћемо се осврнути на неке од значајнијих радова:

У монографији **"Методолошки приступи моралном васпитању"** (2008, стр. 339) др А. Стојановић разматра истраживачке приступе који су до сада у свету и код нас примењивани у проучавању моралног васпитања. С обзиром да је највећи број ових проучавања у основи имао традиционалну истраживачку парадигму, акценат је стављен на сагледавање могућности примене тзв. нове истраживачке парадигме у области моралног васпитања. Бављење гносеолошко-епистемолошко-методолошким проблемима у области моралног васпитања и трагање за одговором на питање у којој мери нова истраживачка парадигма доприноси успешнијем проучавању проблематике моралног васпитања, захтевало је анализу на два нивоа: најпре утврђивање разлика које произилазе из схватања природе знања, разумевања света и схватања циља истраживања, а затим разматрање истраживачких метода, техника и поступака. Стога је било неопходно на почетку рада да А. Стојановић разматра теоријске основе истраживачких парадигми, као и постојеће епистемолошко-методолошке оријентације у педагогији. Затим је аутор указао на комплексност и специфичности области моралног васпитања јер оне одређују и специфичности методолошких приступа овом подручју. Посебан део овог рада посвећен је прегледу и анализи до сада извршених истраживања у школским и ваншколским условима, и примењених метода, техника и инструмената у области моралног васпитања, не само код нас, него и у свету. У складу са постављеним проблемом истраживања А. Стојановић је разматрао карактеристике нове истраживачке парадигме, квалитативне методологије и нових стратегија истраживања. Затим је анализирао допринос појединих карактеристика нове истраживачке парадигме методологији моралног

васпитања: предности херменеутичког приступа, домети феномонолошког приступа, допринос хуманистичке и егзистенцијалистичке оријентације, могућности примене конструктивистичких схватања, предности идиографског приступа у проучавању моралног васпитања, могућности примене критичке епистемологије, домети нових стратегија истраживања, допринос техника прикупљања, дескрипције и квалитативне анализе података у моралном васпитању. Такође, значајно је што је А. Стојановић сагледао и ограничења у примени нове истраживачке парадигме у области моралног васпитања у школским условима, како би се добила целовитија слика о разликама у односу на традиционалну парадигму. А. Стојановић сматра да не треба бити искључив и једну парадигму претпостављати другој. С обзиром да у истом истраживању, па чак и у истој методи, има и квантитативних и квалитативних елемената и да квантитативне и квалитативне методе "растежу" континуум на коме су бројне комбинације, може се рећи да је у овој области очигледна комплементарност квантитативне и квалитативне методологије. Зато аутор сматра да је у проучавању моралног васпитања потребно комбиновати различите парадигме у зависности од проблема истраживања, и добро проценити када је погодно применити поједине стратегије, технике и поступке или њихову комбинацију, без обзира којој парадигми припадају. А. Стојановић констатује да се само применом више врста различитих метода и техника (триангулацијом) стварају услови за продубљеније и целовитије проучавање феномена и проблема у области моралног васпитања, а тиме и за темељније заснивање овог процеса у настави.

Као коаутор књиге **"Компетенције учитеља и васпитача"** (2008, стр. 276) А. Стојановић обрадио је део који се односи на педагошку димензију компетенција учитеља и васпитача. Притом, он истиче потребу квалитетнијег образовања будућих учитеља и „ширење“ спектра њихових компетенција. Аутор сугерише да општом структуром студијских програма треба тежити подстицању професионалне аутономије и рефлексивне праксе будућих учитеља/васпитача, како би стекли знања, изградили ставове и практичне способности који ће им омогућити да се стално стручно усавршавају и самоусавршавају, прилагођавајући се различитим условима и променама, уз коришћење разних извора знања, метода и средстава. Зато се, као једна од кључних компетенција у савременом образовању васпитача/учитеља, наводи „компетенција за доживотно образовање“. А. Стојановић сматра да се код васпитача/учитеља морају развијати вишедимензионалне компетенције (способности самоорганизације, делотворности, кооперације, споразумевања, решавања проблема, целовитог приступа); да се морају припремати за вођење ефикасне педагошке комуникације (у оквиру које је и ученичко постављање питања), у интерактивном учењу, у инструкисању деце за учење учења (у оквиру кога

је и издвајање битног од небитног), иновацијама у васпитно-образовном раду итд. Потребно је развијати њихове педагошке компетенције у ширем смислу, (познавање целокупног васпитно-образовног процеса - познавање природе педагошко-психолошких процеса у вртићу, планирање и програмирање васпитно-образовног рада, дефинисање васпитно-образовних циљева и задатака, дидактичке основе рада у настави, познавање и бирање адекватне методичке апаратуре за остваривање васпитно-образовних циљева (облика, метода, средстава), избор васпитно-образовних активности и ситуација, примена образовне и информатичке технологије, увођење иновација, познавање развоја и праћење напредовања ученика (деце), вредновање васпитно-образовног рада (формативна и сумативна евалуација), познавање односа родитељи – вртић – школа итд.). У ужем смислу, педагошке компетенције се односе на васпитни стил учитеља/васпитача, који се данас објашњава начинима интелектуалне и емоционалне комуникације, или као интеракција дидактичких и васпитних компетенција наставника којима он креира социо-емоционалну климу у настави. А. Стојановић у овом контексту детаљније разматра и дидактичке компетенције наставника/васпитача (руковођење, организовање активности, комуникација и афективна атмосфера).

Као коаутор монографије под насловом **„Критичке теорије у педагогији“** (2010, стр. 174) др А. Стојановић бавио се проблематиком комплексности теоријских основа истраживачких приступа наставном процесу. Притом полази од чињенице да су се промене у приступима, моделима, методама и поступцима проучавања васпитно-образовног процеса у настави одвијале у зависности од различитих епистемолошко-методолошких оријентација у педагогији. Истраживачке парадигме су детерминисале основне критеријуме идентификације и дефинисања васпитно-образовних проблема у настави, а такође и процедуре проучавања и интерпретације добијених резултата у дидактичким истраживањима. Као резултат разлика у истраживачким оријентацијама развили су се различити дидактички модели и теорије – дидактика као теорија образовања (у оквиру духовно-научне оријентације), дидактика као теорија наставе, дидактика као теорија система, информационо-кибернетичка дидактика (у оквиру позитивистичке оријентације) и критичко-конструктивна дидактика, критичко-комуникативна и дидактика као теорија учења (у оквиру критичке оријентације). Разматрање теоријских полазишта истраживачких приступа др А. Стојановић сматра значајним због потпунијег сагледавања специфичности дидактичке методологије, као и због могућности предвиђања тока даљег развоја дидактичких модела и теорија у времену глобализације, повећаних захтева према учењу, образовању и настави.

У монографији **„Партиципативна епистемологија у дидактици“** (2011, стр. 425) написаној у коауторству, др А. Стојановић бави се

питањима утицаја различитих методолошких приступа на дидактичку мисао и наставну праксу. Такође, сагледава допринос еманципаторно усмерене дидактике окренуте ка ученику, у оквиру које се негује партнерска комуникација наставника и ученика. Наглашава се да је неговање комуникационих способности у настави изузетно вађан задатак васпитно-образовног процеса у школи. Наставник је одговоран за квалитет комуникације у настави, за интензитет интеракцијске повезаности између њега и ученика, као и међу самим ученицима. Др А. Стојановић у овој монографији критички промишља о дидактичким консеквенцама и ограничењима конструктивистичког модела учења у настави. Осим тога, значајан је допринос аутора разматрању примерености дидактичких инструкција когнитивном стилу ученика. Даље Стојановић сагледава карактеристике и домете савремене методике наставног рада.

У монографији **„Социолошки и дидактички акценти система вредности младих“** (2012, стр. 185) др А. Стојановић указује да целокупни друштвени контекст у време глобализације и постмодерне и проузроковане промене у филозофији живота мењају и функције образовања, тако да знање добија другачији смисао и губи своју иманентну вредност. Због тежње за ефикасним задовољењем потреба тржишта рада, успостављена је вредносна поларизација између употребног и неупотребног знања, при чему су у великој мери занемарени морални аспекти образовања, доминира индивидуализам, хуманизам све више замењује морална равнодушност. У таквом контексту, када више нема чврстих ауторитета, уважавања и моћи институција, данас је и одговорност наставника много већа, истиче А. Стојановић. Они морају бити јасни у захтевима за поштовањем сопствених вредности, моралних начела у које чврсто верују и свих оних вредности, ставова и врлина које сматрају вредним да буду пренете ученицима. Као резултат васпитно-образовних активности у породици и школи, код ученика се формирају оријентациони вредносни модели који их припремају и за могуће промене на старијим узрастима. А. Стојановић се залаже да се ученици оспособљавају да се носе са несигурношћу, неизвесношћу и непредвидљивошћу живота у савременом друштву, при чему се не смеју запостављати морални аспекти образовања, развој хуманистичких вредности, као и етике одговорности.

Као коаутор монографске студије **„Функција знања и моралност“** (2012, стр. 209), посвећеној постмодерним схватањима функције знања и одразу овога на занемаривање хуманистичке ноте образовања, А. Стојановић, кроз призму налаза истраживања и рефлексивности, критички сагледава имплицитне теорије о филозофији васпитања и образовања, као индикатора квалитета образовања у глобалним променама друштва. Промене у схватању функције образовања имале су за циљ да назначе оквир у коме знање има другачији смисао, другу сврху и губи своју иманентну

вредност. А. Стојановић истиче да је друга страна овога чињеница да се хуманизам све више замењује моралном равнодушношћу, пренаглашен је индивидуализам, морални аспекти образовања се занемарују, а агресивност у школи и друштву расте. Ово је оквир из кога је настало питање које је у основи ове монографије, а односи се на схватање функције знања и његово место у структури вредности, те се на основу тога може закључивати о утицају промена у филозофији живота у постмодерни и њеном утицају на филозофију васпитања и нове педагошке парадигме, етици одговорности и оријентацији ка самосвесном, кооперативном и креативном ученику. У условима нових, измењених моралних норми и вредности, морал и моралност представљају реалне факторе који могу гарантовати човечанству даљи безбедан развитак. Све је више показатеља да је у великој мери поремећен и урушен систем вредности, да хедонизам и егоцентризам, као етички ставови који произилазе из конзумеризма узимају маха и у нашем друштву итд. Притом, педагошка пракса показује да је реализација циљева и садржаја моралног васпитања на нижем нивоу у односу на интелектуално и друге врсте васпитања. У таквим условима ученици могу постати дезоријентисани, несигурни, немотивисани, незаинтересовани за друштвене активности и сл., те их треба правилно усмеравати, пре свега моралним васпитањем у настави.

У чланку **„Когнитивни и стилови учења и метода дискурса у високошколској настави“** (2012, стр. 17) др А. Стојановић коментарише део налаза једног ширег експлоративног истраживања, чиме сагледава ефекте примене нових концепата високошколске дидактике након примене принципа Болоњске декларације, а у оквиру њих и методе дискурса. Истраживање за предмет има однос когнитивног стила и стилова учења и методе дискурса из угла јачања еманципаторног потенцијала студената. Еманципаторна дидактика чини теоријску основу рада, а посебна пажња посвећена је циљевима учења: критички однос према знању и стварности, еманципација, аутономија, учење кроз интеракцију. Питање које је руководило овим истраживањем односи се на: колико су коресподентни когнитивни и стилови учења са методом дискурса. Научни допринос овог рада је у тестирању тезе о утицају когнитивног стила и стила учења на прихватање методе дискурса у високошколској настави, разматрању ефикасности њеног мотивационог и когнитивног аспекта, као и домета и ограничења покушаја високошколске наставе у настојањима да се методом дискурса подстакне саморефлексивно, самовођено учење студената, као и подржи слобода деловања личности по узору на савремене филозофске дискусије које воде ка стварању компетенција очекиваних у радном и друштвеном контексту данас. Налази истраживања потврдили су тезу по којој задовољство дискурсом као наставном методом на високошколској настави статистички значајно зависи од карактеристика когнитивног стила

и стила учења студената.

У раду **„Креативне карактеристике когнитивног стила и метакогниција даровитих“** (2011, стр. 195-241) презентују се налази експлоративног емпиријског истраживања, рађеног на узорку од 40 ученика основне школе узраста од 11 до 15 година, који су на републичком такмичењу из математике освојили прво или друго место (територија- јужни Банат). Питање које је руководило овим истраживањем: у којој мери креативне димензије когнитивног стила и метакогнитивне способности утичу на успех даровитих математичара у решавању проблема? Од карактеристика когнитивног стила значајне за ефикасност у решавању проблемских задатака биле су: усмереност мисли ка немогућим решењима и трагање за конвенционалним решењима. А. Стојановић указује да су следеће компоненте метакогниције имале значаја за решавање проблема: свест о сопственом когнитивном функционисању, избор начина презентовања информација, одлучивање о суштини проблема, избор начина презентовања информација, избор стратегија за комбиновање компоненти, избор тежишта пажње, праћење тока решавања, осетљивост за спољашњи фидбек.

У раду **„Улога школе у неговању различитости култура и моралних вредности у време постмодерне“** (2012, стр. 78-91) А. Стојановић напомиње да је контекст у коме савремена школа реализује своје функције веома комплексан и сложен. Постмодерно време у коме живимо карактеришу бројни процеси који се међусобно прожимају и притом рефлектују на рад у школи: глобализација, промене у вредносним системима, морална аномија, хомогенизација културе и образовања, постмодерни плурализам и др. Дух данашњег времена симболизује појам глобализације који на нов начин отвара многа питања о свету, човековом животу, окружењу, образовању итд. Једно од данас актуелних питања је да ли глобализација културе води културној хомогенизацији света или већој диференцијацији и фрагментацији? У складу с тим, намеће се потреба размишљања о начинима очувања различитости култура и образовања од једнообразности. А. Стојановић се критички осврће на могућности савремене школе, која осим васпитно-образовне, има и културну улогу, јер се у њој сусрећу глобална и национална култура. Незаобилазно питање у овим разматрањима се односи на моралне вредности које се промовишу у школи, имајући у виду чињеницу да глобализација има смисла ако доприноси афирмацији универзалних људских вредности. Једна од отежавајућих околности у васпитном раду школе данас, је постојећа дисхармонија интелектуалне и моралне културе у савременом свету, указује Стојановић.

У коауторском раду **„Критичност даровитих и просоцијално расуђивање“** (2010, стр. 3-14) се анализирају подаци значајни за тему у наслову из два шира експлоративна истраживања у којима је проучаван

систем вредности даровитих и улога њихове интраперсоналне интелигенције као критичке способности у служби просоцијалног расуђивања. Испитаници су били чланови МЕНСЕ, интелектуално даровити појединци за које смо претпоставили да имају висок степен расуђивања. Добијени налази говоре о израженој критичности интелектуално даровитих, који, поред самопоштовања и саморазумевања, имају и веома наглашен осећај за поштовање других, искрено пријатељство, правичност, одговарајућу интеракцију, социјалну правду, спремност да помогну и др.

У раду **»Утицај мултикултуралног васпитања на вредносне оријентације ученика«** (2008, стр. 209-217) А. Стојановић разматра утицаје постмодерног дискурса на савремене педагошке токове. У том оквиру сагледава се утицај мултикултуралног васпитања (у чијој основи су комуникативна, еманципаторна, интерактивна и конструктивистичка педагогија) на вредносне оријентације ученика. Истичу се актуелност мултикултурализма и потреба мултикултуралног васпитања у школи, њихова међузависност са дијалогским приступом и утицај на вредносне оријентације ученика које су засноване на толеранцији и коегзистенцији.

У раду **„Giftedness Research - Between Nomothetic and Idiographic“** (2010, стр. 16-24) (Проучавање даровитости – између номотетског и идиографског) се разматра проблематика истраживања феномена даровитости, с акцентом на домете и ограничења номотетског и идиографског методолошког приступа. Стојановић коментарише резултате истраживања који поткрепљују тезу о идиосинкратичкој вези јединствености склопа личности и околинских фактора од чега зависи успех или неуспех даровитих. Утврђено је да карактеристике које су се издвојиле као значајне у постизању врхунских развојних могућности као да имају специфично компоновање код појединаца, тј. као да на посебан начин има нешто слично са јединственошћу особе, те јединствености изнутра у значајном тренутку условљене спољашњим утицајима стварају посебну формулу успеха.

У коауторском раду **„Purpose in value structure of the gifted as critical ability and inner moral guide«** (Сврха у структури вредности даровитих као критичка способност и интерни морални водич) (2010, стр. 40-56) коментаришу се налази експлоративног емпиријског истраживања којим се чини покушај да се сагледа у којој је мери изражена сврха, идеал живота, као израз даровитости, раније зрела манифестација интраперсоналне интелигенције (унутрашњи контролни систем, компас) и оријентације којом се даровити појединац усмерава, саморегулише своје ангажовање у културолошки вредним активностима. У истраживање је укључено 96 чланова МЕНСЕ у Војводини, а основни налаз односи се на: сврха као идеал се концептуализује код даровитих као манифестациони регулатор (водич) и интерни морални компас који значајно корелира са

постигнућима, као и тежњама за већим доприносом средини и самоусмеравању ка позитивним аспирацијама.

У раду **„Морално васпитање даровитих – потребе, проблеми, дилеме, могућности“** (2012, стр. 70-88) полазећи од резултата новијих истраживања даровитости и моралности у оквиру различитих научних дисциплина, А. Стојановић истиче значај разматрања специфичних потреба, проблема, дилема и могућности у процесу моралног васпитања даровитих и указује на њихову међуусловљеност. Проучавање ове проблематике подразумева холистички приступ, тј. сагледавање многобројних аспеката феномена моралног васпитања даровитих ученика, што аутор у тексту покушава посебно да нагласи.

У раду **„Аспирације родитеља као фактор подстицања даровитих ученика“** (2008, стр. 562-569) А. Стојановић образлаже да родитељи даровитих ученика могу битно утицати на развој своје деце, нарочито ако имају довољно знања о карактеристикама и потребама даровитих. Један од фактора који може бити значајан подстицај развоја даровитих ученика су аспирације њихових родитеља. У раду се разматра утицај родитељских тежњи за успехом своје деце на њихова постигнућа у школи, као и повезаност аспирација родитеља са васпитним поступцима које примењују. Указује се и на могуће последице превисоких или прениских аспирација родитеља даровитих ученика.

У раду **„Могућности ефикаснијег учења у савременој школи“** (2009, стр. 15-24) А. Стојановић истиче да савремене дидактичке концепције крајем 20. и почетком 21. века врло слично „гледају“ на суштинске елементе наставног процеса. До ове констатације долази анализом формулација сврхе и карактеристика наставе, положаја ученика и наставника у настави, схватања природе знања и учења итд. Потенцирају се категорије еманципације (као циља наставе), интеракције (као одлике учења и наставе), „активизирање“ ученика и њихова субјекатска позиција у настави, двосмерна комуникација и једнакоправност између наставника и ученика, индивидуално-конструктивна природа знања, креирање сопственог развоја, повезаност образовања са друштвеним контекстом итд. Стојановић напомиње да ови елементи суштински мењају карактер наставе и утичу на повећање ефикасности учења и образовања у школи.

У раду **„Методолошки концепти у проучавању моралног васпитања даровитих ученика“** (2009, стр. 345-353) А. Стојановић закључује да проучавање проблематику моралног васпитања даровитих ученика подразумева сложене истраживачке студије у духу савремених тенденција у педагошкој методологији. То, с једне стране, намеће сложеност и комплексност процеса моралног васпитања, а, с друге стране, специфичности феномена даровитости. У овом раду разматрају се домети и ограничења традиционалне и нове истраживачке парадигме у проучавању

моралног васпитања даровитих ученика. Истиче се потреба примене различитих епистемолошких и методолошких приступа ради добијања валиднијих података о даровитости и моралном васпитању ученика, као и потреба триангулације, плурализма и методолошке флексибилности због идиосинкратичности даровитих појединаца. Такође, Стојановић указује на предности квалитативних стратегија, техника и поступака који омогућавају бољи увид у конкретну васпитну стварност и посебности феномена моралног васпитања даровитих ученика. Притом се пажња скреће и на алтернативне поступке који у великој мери доприносе целовитијем и продубљенијем проучавању и расветљавању проблематике моралног васпитања даровитих ученика.

У раду **„Вредновање у основношколском образовању – од традиције до иновација»** (2009, стр. 240-244) Стојановић разматра приступе, врсте, компоненте, етапе, критеријуми и начини вредновања који су до сада примењивани у основношколском образовању. Анализира утицај различитих методолошких оријентација: историјско-херменеутичке, емпиријско-аналитичке и критичко-еманципаторне. Указује се на карактеристике и разлике у вредновању у традиционалној и савременој школи (сумативно и формативно вредновање, априорни и статистички критеријум, нумеричко и описно оцењивање). Истиче промене и иновације које су значајно допринеле квалитетнијем вредновању васпитно-образовног рада у основној школи: тенденција кретања од спољашње евалуације ка унутрашњој, вредновање процеса долажења до резултата, допринос евалуацијских истраживања, самовредновање и др.

У раду **„Промене у стручном оспособљавању наставника као допринос »друштву знања«** (2009, стр. 115-124) А. Стојановић анализира професионалне компетенције наставника, компетенције ефикасног подучавања, управљања и комуникације које омогућавају остваривање циљева наставе. Целоживотно учење и образовање темељено на компетенцијама доприноси већој продуктивности према критеријумима „тржишта рада“. Наглашава се потреба модерне наставе као процеса активног и партнерског стицања знања, уз коришћење активних метода рада с разумевањем. Истичу се нове улоге наставника које у процесу образовања ученицима омогућавају стицање базичних компетенција - способности учења, комуникације, знања и вештина потребних за решавање проблема и ефикасно индивидуално и социјално функционисање

У чланку **»Методолошка условљеност савремене методике наставног рада«** (2010, стр. 58-66) А. Стојановић разматра утицај различитих методолошких приступа у педагошким и дидактичким истраживањима на организацију наставног процеса и дидактичко-методичка решења. Квантитативна и квалитативна парадигма имају различите домете у дидактичким истраживањима и

различно доприносе заснивању наставног процеса, дидактичком вођењу и методици наставног рада. Различите дидактичке теорије проистекле из позитивистичке и неопозитивистичке парадигме, односно емпиријске и експерименталне методе, афирмисале су дидактику као теорију поучавања и учења, дидактику као теорију учења, информационо-кибернетичку дидактику и др. Преферирање историјско-херменеутичког приступа, хуманистичке парадигме и духовно-научне оријентације утицало је на развој дидактике као теорије образовања. У новије време, под утицајем критичке оријентације, афирмисала се критичко-конструктивна дидактика и критичко-комуникативна дидактика. Наведене дидактичке теорије имплицирале су специфичне стилове дидактичког и методичког вођења у настави.

У раду **„Развојни курикулум школе – претпоставка квалитетнијег базичног васпитања и образовања“** (2012, стр. 56-63) А. Стојановић указује да се курикулумски приступ организацији васпитно-образовног процеса данас сматра језгром савремене образовне политике, модерне педагогије и дидактике. У курикулуму се нагласак ставља на циљеве, задатке и садржаје који се морају операционализовати, реализовати и учинити мерљивим. Основни разлог за стварање квалитетног курикулума је чињеница да он суштински утиче на ефикасно задовољење потреба ученика, наставника и родитеља. Развојни курикулум школе Стојановић сматра оквиром и инструментом за систематично, континуирано планирање и унапређивање рада школе и подизање квалитета базичног образовања и васпитања из више разлога. Он се односи на укупну активност школе и представља документ којим се предвиђа начин деловања и утицај вредновања целокупне реализације васпитно-образовног рада на ученике и наставнике. Развој школског курикулума подразумева промене, иновације, предвиђање ефикасније унутрашње организације школе. У њему долазе до изражаја карактеристике модерне наставе као процеса активног и партнерског стицања компетенција ученика и учитеља коришћењем разноврсних облика рада, метода, наставних средстава и медијског посредовања. Квалитет базичног васпитања и образовања ученика зависи од стручног развијања школског курикулума у коме се креира и унапређује подстицајна средина за учење, настава добро структурира, користе разноврсне методе, бирају одговарајући садржаји, подстичу индивидуални капацитети ученика, подстичу њихове креативне способности, омогућава активно и континуирано сучељавање ученика са културом, омогућава рефлексија сопствене праксе итд.

У коауторском чланку **»Савремени уџбеник природе и друштва у функцији развоја способности креативног мишљења«** (2012, стр. 435-446) А. Стојановић аргументује чињеницу да је уџбеник специфичан медиј који, без обзира на велику конкурентност новијих и софистициранијих

извора знања, и даље с лакоћом опстаје у настави. Поставке о дидактичком обликовању уџбеника развијају се у складу с дидактичком теоријом и у сагласју су с остварењем савремених циљева васпитања и образовања. Развој креативног мишљења један је од битних циљева савременог васпитања и образовања, па је остварење овог циља при дизајну уџбеника полазиште за емпиријску анализу у овом раду. Једну од одлика квалитетно дидактички обликованог уџбеника чине задаци који развијају способност креативног мишљења ученика. Стога је и емпиријски део овог рада усмерен на анализу управо наведене одлике и то на примеру уџбеника природе и друштва - наставног предмета који је врло комплексан и који представља подлогу за развој бројних ученичких знања, способности и умећа важних за живот.

У раду **„Карактеристике комуникације у школском и породичном васпитању“** (2011, стр. 142-164) А. Стојановић излаже резултате истраживања које је спроведено с циљем да се утврде карактеристике комуникације у условима школског и породичног васпитања. Испоставило се да једносмерна комуникација, иако заступљена у одређеном степену, није доминантна ни у породичном ни у школском васпитању. У већој мери има двосмерне комуникације која доводи ученике у субјекатску позицију и омогућава њихову еманципацију – ослобађање од зависности, притисака, забрана, ауторитарних захтева родитеља и наставника. Стојановић закључује да и родитељи и наставници схватају друштвену и педагошку реалност да деца морају имати “слободан простор” за свој развој и да не могу бити само објекти на које се, независно од њих, преносе утврђени системи вредности, знања, умећа, навике итд. Тиме аутор објашњава веће присуство двосмерне комуникације у васпитању. Присуство једносмерне комуникације и корелацију поступака једне и друге комуникације тумачи чињеницом, које су родитељи и наставници изгледа свесни, да и давање слободе деци има ограничења, тј. да граница слободе избора (вредности, ставова и понашања) зависи од степена одговорности васпитаника у одлучивању и подразумева сношење последица својих одлука. Сматрамо да због тога и постоје разлике на појединим узрастима – у 4. разреду основне школе преовлађује једносмерна комуникација, у 8. основне су отприлике подједнако заступљене и једносмерна и двосмерна, а у 4. разреду средње школе у већој мери има двосмерне комуникације.

9. МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

На основу анализе радова др Александра Стојановића комисија констатује да се кандидат у њима бавио дидактичким проблемима као што су: методика наставног рада; развијајућа настава; образовање наставног кадра; сарадња школе и породице; креативност, даровитост и подстицање учења у школским условима; методе моралног васпитања у школским

условима; истраживачки приступи моралном васпитању; стилови учења, примереност дидактичких инструкција когнитивном стилу ученика; стратегије вредновања наставног процеса; метода дискурса у високошколској настави, карактеристике комуникације у школском васпитању; систем вредности и просоцијално расуђивање ученика; развијање комуникационих способности ученика у настави; компетенције наставника у светлу промена у савременом образовању; развојни курикулум школе; функције уџбеника у развоју креативног мишљења ученика и друге, и то из угла савремених теоријских кретања. Кандидат је успешно ситуирао савремене дидактичке проблеме у контекст постмодерне дидактике, указујући на чињеницу да она представља дубокосежни процес промене и критике "модерне" као основу плурализма стилова и трагања за индивидуалношћу уместо за идентитетом...

Приказани научно-стручни рад кандидата, увид у научне и стручне радове кандидата, који су објављени у земљи и иностранству, учешће у међународним и домаћим пројектима, уз ангажовање на остваривању наставе на предметима Дидактика, Дидактика са методиком васпитно-образовног рада, Методика васпитно-образовног рада и Методологија педагошких истраживања, уверава чланове комисије за писање овога реферата да кандидат испуњава прописане услове из члана 64. Закона о високом образовању за избор у звање ванредног професора и услове дате према Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

Остварења др Александра Стојановића, вреднована према Правилнику о вредновању резултата научног истраживања су:

1. Вредност коефицијента компетентности у категоријама P10+P20+P30+P50+P61+P62 је **47,5** (а минимални захтев је 16,67):

Од тога:

2. Вредност коефицијента компетентности у категоријама P10+P20+P50+P61 је **33** (а минимални захтев је 10).

3. Вредност коефицијента компетентности у категоријама P63-66+P70 је **9,5** (а минимални захтев је 3,33).

Бодови:

P12 1 x 7 = 7

P13 1 x 5 = 5

P21 1 x 4 = 4

P22 2 x 2 = 4

P51 1 x 5 = 5

P52 1 x 3 = 3

P53 $1 \times 3 = 3$
P54 $12 \times 1 = 12$
P62 $3 \times 1,5 = 4,5$
P72 $2 \times 0,5 = 1$
P73 $5 \times 1 = 5$

Од тога:

$$\mathbf{P10+P20+P30+P50+P61+P62 = 47,5}$$

$$\mathbf{P10+P20+P50+P61 = 33}$$

$$\mathbf{P63-66+P70 = 9,5}$$

С А Ж Е Т А К
ИЗВЕШТАЈА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ
КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Учитељски факултет у Београду**

Ужа научна, односно уметничка област: **Дидактика**

Број кандидата који се бирају: **1**

Број пријављених кандидата: **1**

Имена пријављених кандидата:

1. **др Александар Стојановић**
- 2.

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Александар А. Стојановић**
- Датум и место рођења: **01. јануар 1970. Вршац**
- Установа где је запослен: **Учитељски факултет у Београду**
- Звање/радно место: **доцент на Учитељском факултету у Београду.**
- Научна, односно уметничка област: **Дидактика**

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: **Филозофски факултет у Београду**
- Место и година завршетка: **Београд, 1996.**

Магистеријум:

- Назив установе: **Филозофски факултет у Новом Саду**
- Место и година завршетка: **Нови Сад, 2003.**
- Ужа научна, односно уметничка област: **Педагогија**

Докторат:

- Назив установе: **Филозофски факултет у Новом Саду**
- Место и година одбране: **Нови Сад, 2008.**

- Наслов дисертације: **Различити приступи у проучавању моралног васпитања у нас**

- Ужа научна, односно уметничка област: **Педагогија**

Досадашњи избори у звања

Изабран у звање асистента за предмет Дидактика 2004.

Изабран у звање доцента за предмет Дидактика 2008.

3) Објављени радови

Име и презиме: Александар Стојановић	Звање у које се бира: ванредни професор		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира: дидактика	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини		1		1
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини		2		2
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	7	4	1	1
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини	8	8	1	3
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	4	2		1
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини	1	2		
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и				
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	1	3	4	3
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег	после последњег избора/реизбора	пре последње	после последњег избора/реизбора
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера				
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора		2	1	1
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				

**4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког
и истраживачког рада**

Ова оцена даје се на основу ближих услова за избор у звање наставника у складу са препорукама Националног савета.

Кандидат је од последњег избора објавио 27 научних радова (чланака у научним часописима и зборницима), 3 уџбеника, практикума и збирки задатака, 6 монографија или поглавља у монографији, чиме је дао значајан допринос развоју науке.

Кандидат је дао значајан допринос у разматрању битних и актуелних дидактичких питања. Уочава се интердисциплинарни приступ у проучавању дидактичке проблематике, што се види из коришћене литературе у радовима. Истраживачки рад кандидата Александра Стојановића заснован је на темељном разумевању савремене наставе, оригиналном приступу у постављању истраживачких проблема и адекватном методолошком приступу.

5) - Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка –

Менторство на дипломским (мастер) студијама и учешће у комисијама за израду мастер радова и докторске дисертације.

- Ментор у изради 9 мастер радова.

- Учесће у комисијама за израду мастер радова и докторске дисертације.

6) - Оцена о резултатима педагошког рада

Обавезно приказати и мишљење студената

Оцена студената за курсеве које држи, на основу спроведене евалуације, коришћењем модела упитника за вредновање педагошког рада наставника Београдског Универзитета је следећа: већини студената одговара начин излагања кандидата; излаже прегледно и истиче најбитније; наставу држи према распореду; даје повратне информације студентима о нивоу успешности у савладавању задатака и подстиче активност студената; подстиче на размишљање и примену стечених знања; подстиче укључивање и учествовање студената у настави. Средња оцена појединих сегмената 4,63 добијена је обрадом података прикупљених у анкети (коришћена нумеричка скала од 0 до 5).

Наставници и сарадници са катедре за дидактику оценили су његово испуњавање професионалних обавеза и сарадњу са колегама у истраживачком и педагошком раду позитивно.

7) - Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Кандидат је дао значајан допринос стручном усавршавању учитеља. Дужи низ година ради на реализацији 6 акредитованих програма сталног стручног усавршавања учитеља од стране Завода за унапређивање образовања и васпитања - Београд (Когнитивни стил у функцији индивидуализације наставе; Модели професионалног развоја наставника; Оцењивање у школи; Педагошке компетенције наставника из угла друштва знања; Едукација за идентификацију и рад са даровитом децом; Методе и технике развијања стваралаштва). Бројни учесници семинара са позитивним евалуацијама знак су доприноса кандидата у овој области.

Кандидат је радом на пројекту "Циљеви - компетенције учитеља и васпитача" дао значајан допринос разматрању важних дидактичких питања: циљева образовања будућих учитеља и њихових стручних компетенција.

У оквиру научног пројекта „Педагошки плурализам као основа стратегије образовања“, бр. 179036 (2011-2014), чију реализацију финансира Министарство науке и технолошког развоја Републике Србије, А. Стојановић се бави актуелном дидактичком проблематиком и истраживањима наставне праксе.

Др А. Стојановић савесно и одговорно учествује у раду Катедре и Учитељског факултета. Одлуком Наставно-научног већа крајем 2012. године именован је за руководиоца Наставног одељења Учитељског факултета у Вршцу.

Сарађује са Заводом за унапређивање образовања и васпитања – Центром за развој програма и уџбеника (на пословима рецензирања публикација), као и са колегама са Института за педагошка истраживања.

Досадашњи рад др Александра Стојановића представља значајан научни и педагошки допринос Учитељском факултету у Београду и нашој науци.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу досадашњег наставног рада, објављених уџбеника, монографија, стручних и научних радова, Комисија је закључила да др Александар Стојановић испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању за избор у наставничко звање **ванредни професор**.

Комисија предлаже Изборном већу Учитељског факултета Универзитета у Београду да се др Александар Стојановић изабере у звање **ванредног професора** за ужу научну област **Дидактика** и предлог упути Стручном већу научне области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду.

У Београду, јун 2013. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. проф. др Вељко Банђур, редовни професор Учитељског факултета у Београду за предмет Дидактика

2. проф. др Грозданка Гојков, редовни професор Учитељског факултета у Београду, за предмет Дидактика

1. проф. др Крстивоје Шпијуновић, редовни професор Учитељског факултета у Ужицу, за предмет Дидактика.
